

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 10 maj 1946 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 15 december 1939 (nr 850) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

I en den 8 mars 1946 dagtecknad proposition, nr 173, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 15 december 1939 (nr 850) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 15 december 1939 (nr 850) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

Härigenom förordnas, att lagen den 15 december 1939 angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv, vilken jämlikt lag den 11 maj 1945 (nr 165) gäller till och med den 30 juni 1946, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.

Såsom ett led i de av 1937 års riksdag i valutavårdande syfte beslutade beredskapsåtgärderna ingick bland annat ett bemyndigande för Konungen att, om sådant med hänsyn till utomordentliga omständigheter prövades nödigt, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter bank- och fondinspektionens hörande meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv. Stadgande härom innefattades i en den 4 juni 1937 utfärdad lag (nr 305), vilken ursprungligen ägde giltighet till och med den 28 februari

1938 men därefter successivt förlänades fortsatt giltighet, sista gången genom lag den 26 maj 1939 (nr 196), enligt vilken giltighetstiden utsträcktes till och med den 31 maj 1940.

Genom beslut av 1939 års urtima riksdag (propositionen nr 30, riksdagens skrivelse nr 80) ersattes emellertid 1937 års lag med en ny lag i ämnet, vilken i vissa avseenden innefattade en uppmjukning av de ursprungliga bestämmelserna med syfte att möjliggöra en smidigare tillämpning. Den nya lagen utfärdades den 15 december 1939 (nr 850) och gällde ursprungligen till och med den 31 maj 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 11 maj 1945 (nr 165), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1946.

Några bestämmelser meddelades icke med stöd av 1937 års lag i ämnet och ha hittills icke heller meddelats enligt den nya fullmaktslagen.

I skrivelse den 31 januari 1946 ha *fullmäktige i riksbanken* under hänvisning till det rådande läget uttalat, att den beredskap, som skapats genom ifrågavarande lagstiftning, borde bibehållas även i fortsättningen. På grund härav ha fullmäktige hemställt, att lagen den 15 december 1939 måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1947.

Över bankofullmäktiges framställning ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av fullmäktige i riksgäldskontoret samt bank- och fondinspektionen.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till bankofullmäktiges framställning.

Bank- och fondinspektionen har anfört att, då bankofullmäktige ur valutavårdssynpunkt funnit skäl föreligga att förläna fortsatt tillämplighet till och med den 30 juni 1947 åt ifrågavarande lag, inspektionen icke ansett sig böra motsätta sig, att åtgärder i sådant syfte vidtoges.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 10 maj 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 43.